BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 726 7 d'abril de 2025 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

283. La comunió dels sants i la indulgència

6 d'abril de 2025

Benvolguts i benvolgudes, l'Església creu i viu «la comunió dels sants», és a dir, la comunió amb els béns salvadors de Déu, a través dels quals ens unim en la comunió de tots els sants, tant dels qui ens han precedit en la fe, com dels qui pelegrinen en aquest món tot esperant els béns eterns. En el marc d'aquesta «comunió dels sants», l'Església sempre ha pregat i prega per a la plena expiació de les faltes dels seus membres, sobretot per mitjà de la pregària litúrgica i principalment per les seves accions sacramentals, dins la preeminència de la celebració eucarística.

Amb el do de la indulgència jubilar, l'Església apel·la sempre a la gratuïtat absoluta de la gràcia del Pare misericordiós i prega, al mateix temps, per la voluntat ferma de la sincera conversió del penitent. Aquesta pregària, hom la pot implorar per a un mateix i, també, per als difunts. En tant que aquesta pregària procedeix de la santa Església i tendeix a un bé que es troba totalment conforme a la voluntat de Déu, l'Església està segura que serà escoltada, a diferència de la pregària del creient en particular, que no sap si demana realment el que cal. Això es fa apel·lant al que s'anomena «el tresor de l'Església», que —en aquest cas— no és altre que la voluntat salvadora de Déu i la plenitud del seu amor misericordiós. D'aquí que amb el do de la indulgència, el cristià constata amb certesa la infinita misericòrdia de Déu amb aquell indult que implica l'expiació i l'extinció de les penes del pecat.

El do de la indulgència és sempre aplicable a un mateix o als difunts, però no és aplicable a altres persones que encara visquin a la terra. El sufragi pels difunts serà per mitjà de qualsevol celebració de l'eucaristia. En aquest sentit, ja Pau VI va abolir qualsevol altre privilegi en aquesta matèria (*Indulgentiarum doctrina*, 20). Amb el do de la indulgència no declarem que aquells difunts ja estan salvats, sinó que «oferim sufragis per ells, perquè un cop purificats, puguin arribar a la visió de Déu» (CEC 1032). Es tracta —una vegada més— de la «comunió dels sants», com afirma el concili Vaticà II: «L'Església dels qui són en camí tingué des dels primers temps del cristianisme un perfecte coneixement d'aquesta comunió de tot el cos místic de Jesucrist, i per això va fomentar amb una gran pietat el record dels difunts i va oferir sufragis per ells, "convençuda que pregar pels difunts perquè els siguin perdonats els

pecats és cosa santa i religiosa" (2Ma 12,46)» (LG 50). La nostra pregària i l'aplicació mateixa del do de la indulgència pels difunts «no sols pot ajudar-los a ells, sinó que també pot fer eficaç la seva intercessió per nosaltres» (CEC 958)

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat